

Брюксел, 30 януари 2020 г.
(OR. en)

5554/20

Междуинституционално досие:
2018/0169(COD)

ENV 40
SAN 24
CONSOM 9
AGRI 35
CODEC 51

БЕЛЕЖКА ПО ТОЧКИ I/A

От:	Генералния секретариат на Съвета
До:	Комитета на постоянните представители/Съвета
№ предх. док.:	15254/19
№ док. Ком.:	9498/18 + ADD 1 - COM(2018) 337 final - Annex
Относно:	Предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно минималните изисквания за повторното използване на водата — Политическо споразумение

1. На 28 май 2018 г. Комисията прие законодателно предложение за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно минималните изисквания за повторното използване на водата, т.нар. Регламент за повторното използване на водата¹.
2. Основната цел на предложението е да се намери разрешение на недостига на вода в Европейския съюз посредством използването на рециклирана вода за напояване в селското стопанство. В резултат на това повторното използване на водата допринася за кръговата икономика и адаптирането към изменението на климата. Същевременно, с предложението се цели защита на здравето на хората и животните и опазване на околната среда чрез определяне на минимални изисквания както за качеството на рециклираната вода, така и за мониторинга на съответствието, в съчетание с хармонизирането на ключовите елементи на управлението на риска.

¹ Док. 9498/18 + ADD 1—6.

3. Европейският парламент прие своята позиция на първо четене по предложението на Комисията на 12 февруари 2019 г.²
4. На заседанието си от 26 юни 2019 г. Съветът постигна съгласие по общ подход³, който предоставя на председателството мандат за продължаване на преговорите с Европейския парламент.
5. Тристранни срещи се състояха на 10 октомври, 12 ноември и 2 декември 2019 г. Успоредно с тристранните срещи бяха проведени няколко технически тристранни срещи.
6. На няколко пъти председателството представи проекта за регламент на Комитета на постоянните представители.
7. На 18 декември 2019 г. след анализ на този текст с оглед постигане на съгласие Комитетът на постоянните представители одобри окончателния компромис, постигнат по време на тристранните срещи (14944/19 + COR1). Одобреният текст с преномерирани разпоредби беше разпространен същия ден като приложение към документ 15254/19 + COR 1.
8. На 21 януари 2020 г. комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните (ENVI) на Европейския парламент даде одобрението си за текста. Впоследствие на същия ден председателят на комисията ENVI изпрати писмо до председателя на Комитета на постоянните представители, в което посочва, че след проверка от страна на юрист-лингвистите той ще препоръча на комисията ENVI и на пленарното заседание да приемат позицията на Съвета без изменения.

² Док. 6427/19

³ Док. 10278/19

9. Европейският икономически и социален комитет прие становището си по предложението на 12 декември 2018 г.⁴ Комитетът на регионите прие становището си на 6 декември 2018 г.⁵
10. Въз основа на това Комитетът на постоянните представители се приканва да препоръча на Съвета да одобри политическото споразумение по текста на Регламента за повторното използване на водата, поместен в приложението към настоящата бележка.
-

⁴ ОВ С 110, 7.3.2019 г., стр. 94.

⁵ ОВ С 86, 7.3.2019 г., стр. 353.

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно минималните изисквания за повторното използване на водата

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 192, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Водните ресурси на Съюза са подложени на все по-голям натиск, което води до недостиг на вода и до влошаване на качеството. По-специално изменението на климата, непредвидимите метеорологични условия и сушите допринасят значително за натиска върху наличието на прясна вода в резултат на градското развитие и селското стопанство.

¹ ОВ С 110, 7.3.2019 г., стр. 94.

² ОВ С 86, 7.3.2019 г., стр. 353.

- (2) Способността на Съюза да реагира на нарастващия натиск върху водните ресурси би могла да се подобри чрез по-широко повторно използване на пречистени отпадъчни води, чрез ограничаване на водочерпенето от водните обекти и подземните води, намаляване на въздействието от изхвърлянето на пречистени отпадъчни води във водните обекти и насърчаване на икономии на вода чрез многократното използване на градските отпадъчни води, като същевременно се гарантира високо равнище на опазване на околната среда. Повторното използване на водата в съчетание с насърчаването на използването на водоефективни технологии в промишлеността и техники за напояване, които реализират икономии на вода, се посочва в Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³ като една от допълнителните мерки, които държавите членки могат да решат да приложат за постигане на определените в Директивата цели за добро качествено и количествено състояние на повърхностните и подземните води. Съгласно Директива 91/271/ЕИО⁴ се изисква пречистените отпадъчни води да се използват повторно, когато това се сметне за подходящо.
- (3) Съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите „План за опазване на водните ресурси на Европа“⁵ посочва необходимостта от създаване на инструмент за регулиране на стандартите за повторна употреба на водата на равнище на Съюза с оглед на премахването на пречките за по-широката употреба на такъв алтернативен вариант за водоснабдяване, който може да спомогне за намаляването на недостига на вода, както и на уязвимостта на системите за водоснабдяване.
- (4) В съобщението на Комисията до Европейския парламент и Съвета „Посрещане на предизвикателствата, свързани с недостига на вода и сушите в Европейския съюз“⁶ се определя йерархия от мерки, които държавите членки следва да обмислят във връзка с управлението на сушите и недостига на вода. В него се посочва, че в региони, където всички превантивни мерки са приложени в съответствие с йерархията на възможните решения за справяне с проблема с недостига на вода и където търсенето все още превишава наличието на вода, създаването на допълнителна инфраструктура може, при дадени обстоятелства и отдавайки нужното внимание на измерението разходи/ползи, да послужи като алтернативен подход за смекчаване на въздействието на сериозни суши.

³ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1).

⁴ Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 г. за пречистването на градските отпадъчни води (ОВ L 135, 30.5.1991 г., стр. 40).

⁵ COM(2012) 673.

⁶ COM(2007) 414.

(5) В резолюцията си от 9 октомври 2008 г. относно посрещането на предизвикателствата, свързани с недостига на вода и сушите в Европейския съюз⁷, Европейският парламент припомня, че при управлението на водните ресурси следва да се предпочита подход, основаващ се на търсенето, и изразява становището, че ЕС следва да възприеме всеобхватен подход при управлението на водните ресурси, съчетаващ мерки за управление на търсенето, мерки за оптимизиране на наличните ресурси във водния цикъл и мерки за създаване на нови ресурси, и че подходът трябва да включва екологични, социални и икономически съображения.

(6) В своя план за действие за кръговата икономика⁸ Комисията пое ангажимент да предприеме поредица от действия за насърчаване на повторното използване на пречистени отпадъчни води, сред които разработването на законодателно предложение относно минималните изисквания за повторното използване на водата. Комисията следва да актуализира своя план за действие и да запази водните ресурси като приоритетна област на намеса.

(7) Целта на настоящия правен инструмент относно повторното използване на водата е да се способства възприемането на повторното използване на водата, когато това е целесъобразно и ефективно спрямо разходите, като по този начин се създаде благоприятна рамка за тези държави членки, които искат или имат нужда да практикуват повторно използване на водата. Повторното използване на водата е обещаваща възможност за много държави членки, но понастоящем едва малка част от тях практикуват повторно използване на водата и са приели национално законодателство и национални стандарти за това. Настоящият правен инструмент следва да бъде достатъчно гъвкав да позволява продължаване на повторното използване на водата и същевременно да дава възможност на други държави членки да прилагат тези разпоредби, ако решат да въведат тази практика на по-късен етап. Всяко решение да не се практикува повторно използване на водата следва да бъде надлежно обосновано въз основа на критериите, установени в настоящия регламент, и редовно да се преразглежда.

(8) Счита се, че повторното използване на подходящо пречистени отпадъчни води, например от градски пречиствателни станции за отпадъчни води, оказва по-слабо въздействие върху околната среда от други алтернативни методи на водоснабдяване, например преноса на водни ресурси или обезсоляване. Но посоченото повторно използване, което би могло да намали разхищаването на вода и да спести вода, се наблюдава само в ограничена степен в Съюза. Това изглежда се дължи частично на значителните разходи за системите за повторно използване на отпадъчни води, както и на липсата на общи екологични и здравни стандарти на Съюза по отношение на повторното използване на водата, а по-специално по отношение на селскостопанските продукти — на потенциалните рискове за здравето и околната среда и потенциалните пречки пред свободното движение на тези продукти, напоявани с рециклирани води.

⁷ 2008/2074(INI).

⁸ COM(2015) 614.

- (9) Повторното използване на водата може да допринесе за възстановяването на хранителните вещества, съдържащи се в пречистените отпадъчни води, а използването на възстановена вода за целите на напояването в селското или горското стопанство може да се окаже начин за възстановяване на хранителни вещества като азот, фосфор и калий, в естествени биогеохимични цикли.
- (10) С оглед осигуряване на оптимално повторно използване на ресурсите от градски отпадъчни води крайните ползватели следва да бъдат обучени, за да се гарантира, че се използва подходящият клас рециклирана вода. Когато един и същ тип култура е с неизвестно или с повече от едно предназначение, следва да се използва най-високият клас, освен ако се прилагат подходящи бариери, даващи възможност за постигане на необходимото качество.
- (11) Здравните стандарти за хигиената на храните по отношение на селскостопанските продукти, напоявани с рециклирана вода, могат да бъдат постигнати само ако изискванията за качество за рециклираната вода, предназначена за напояване в селското стопанство, не се различават съществено сред отделните държави членки. Хармонизирането на изискванията също така ще допринесе за ефикасното функциониране на вътрешния пазар по отношение на тези продукти. Поради това е подходящо да се извърши минимално хармонизиране, като се определят минимални изисквания по отношение на качеството и мониторинга на водите. Тези минимални изисквания следва да включват минимални параметри за рециклирана вода и други, по-строги или допълнителни изисквания за качество, които при необходимост се налагат от компетентните органи заедно с евентуалните превантивни мерки. Параметрите са основани на техническия доклад на Съвместния изследователски център на Комисията и отразяват международните стандарти относно повторното използване на водата.
- (12) Повторното използване на водата за напояване в селското стопанство може също така да допринесе за насърчаването на кръговата икономика, като от рециклираната вода се извличат хранителни вещества и се влагат в отглеждането на културите посредством техники за наторяване. Така повторното използване на водата потенциално ще намали необходимостта от допълнително прилагане на неорганичен тор. Крайните ползватели следва да бъдат информирани за хранителното съдържание на рециклираната вода.
- (13) Големите инвестиции, необходими за модернизирането на пречиствателните станции за градски отпадъчни води, и липсата на финансови стимули за прилагане на повторно използване на водата в селското стопанство се посочват като две от причините за бавното навлизане на повторното използване на водата в Европа. Тези проблеми могат да бъдат решени чрез насърчаване на иновативни схеми и икономически стимули, които да отразят адекватно разходите и социално-икономическите и екологичните ползи от повторното използване на водата.

- (14) Спазването на минимални изисквания за повторното използване на водата следва да бъде в съответствие с политиката на Съюза за водите и да помогне за постигането на целите за устойчиво развитие от Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие на ООН, и по-специално цел № 6, така че да се гарантират наличието и устойчивото управление на водите и канализация за всички и също така да се увеличат съществено рециклирането на водата и безопасното повторно използване на водата в световен план с цел да се допринесе за постигане на цел 12 – Осигуряване на устойчиви модели на потребление и на производство – от целите за устойчиво развитие на Обединените нации. В допълнение към това настоящият регламент цели да допринесе за прилагането на член 37 от Хартата на основните права на Европейския съюз, който касае опазването на околната среда.
- (15) Изискванията за качество на водите, предназначени за консумация от човека, са установени в Директива (ЕС) .../... на Европейския парламент и на Съвета. Държавите членки следва да предприемат подходящи мерки, за да гарантират, че дейностите във връзка с повторното използване на водата не водят до влошаване на качеството на питейната вода. Поради това планът за управление на риска следва да обърне специално внимание на опазването на водни обекти, използвани за извличане на вода, предназначена за консумация от човека, и/или на съответните санитарно-охранителни зони.
- (16) В някои случаи операторът на съоръжението за рециклиране транспортира и съхранява рециклираната вода отвъд изхода на съоръжението за рециклиране, преди да достави рециклираната вода на следващите участници по веригата, като например на оператора по разпределение на рециклирана вода, на оператора по съхранение на рециклирана вода или на крайния потребител. Необходимо е да се определи мястото на определяне на съответствието, за да се изясни докъде свършва отговорността на оператора на съоръжението и откъде започва отговорността на следващия участник във веригата.

- (17) Управлението на риска следва да обхваща идентифициране и управление на рискове по проактивен начин и да включва идеята за производство на рециклирана вода с необходимото качество за конкретни цели. Оценката на риска следва да бъде основана на ключови елементи на управлението на риска и при нея следва да се определят всички допълнителни изисквания за качеството на водата, които са необходими, за да се гарантира достатъчна защита на околната среда и здравето на хората и животните. За тази цел плановете за управлението на риска от повторното използване на водата следва да гарантират безопасното използване и управление на рециклираната вода, както и отсъствието на рискове за здравето на хората и животните и за околната среда. За изготвянето на тези плановете за управлението на риска от повторното използване на водата може да се използват наличните международни насоки и стандарти като ISO 20426:2018 – „Насоки за оценка и управление на риска за здравето за повторното използване на непитейна вода“, ISO 16075:2015 – „Насоки за използване на пречистени отпадъчни води за проекти за напояване“ и насоките на СЗО⁹.
- (18) Сътрудничеството и взаимодействието между различните страни, участващи в процеса на рециклиране на водата, следва да бъде предварително условие за създаването на процедури за пречистване на водата в съответствие с изискванията за специфична употреба и за да може да се планира снабдяването с рециклирана вода в съответствие с търсенето от страна на крайните потребители.
- (19) С цел ефективна защита на околната среда и здравето на хората и животните операторите на съоръженията за рециклиране следва да носят основната отговорност за качеството на рециклираната вода на мястото на определяне на съответствие. Операторите на съоръженията за рециклиране следва да осъществяват мониторинг на качеството на рециклираната вода с оглед на спазването на минималните изисквания и на всички допълнителни изисквания, определени от компетентния орган и в съответствие с минималните изисквания и с евентуалните допълнителни изисквания, определени от компетентните органи. Поради това е подходящо да се установят минимални изисквания за мониторинг, които включват честотата на редовния мониторинг, както и определяне на график и на цели за ефективност на мониторинга за валидиране. Някои изисквания за редовен мониторинг са посочени в съответствие с Директива 91/271/ЕИО.

⁹ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/

- (20) Рециклираната вода, обхваната от изискванията на настоящия регламент, се добива от отпадъчни води, събрани в канализационни системи и пречистени в пречиствателни станции за градски отпадъчни води в съответствие с Директива 91/271/ЕИО, и подлежи на допълнително пречистване (или в пречиствателна станция за градски отпадъчни води, или в съоръжение за рециклиране), за да отговаря на параметрите, заложиени в приложение I от настоящия регламент. В съответствие с член 3, параграф 1 от Директива 91/271/ЕИО агломерации с еквивалент жители (ЕЖ) под 2000 не е задължително да бъдат съоръжени с канализационна система. Същевременно градските отпадъчни води от агломерации с ЕЖ под 2000, които постъпват в канализационната система, следва да бъдат подложени на подходящо пречистване преди заустването им в сладки води и в устия, в съответствие с член 7 от Директива 91/271/ЕИО. В този контекст отпадъчните води от агломерации с ЕЖ под 2000 биха попаднали в обхвата на настоящия регламент само когато постъпват в канализационната система и подлежат на пречистване в пречиствателно съоръжение за градски отпадъчни води. По подобен начин настоящият регламент не взема предвид биоразложимите промишлени отпадъчни води, произлизащи от инсталациите на изброените в приложение III към Директива 91/271/ЕИО промишлени отрасли, освен в случаите, когато отпадъчните води от тези инсталации постъпват в канализационната система и подлежат на пречистване в пречиствателна станция за градски отпадъчни води.
- (21) Повторното използване на пречистени градски отпадъчни води за напояване в селското стопанство е действие, зависещо от пазара, основаващо се на търсенето и нуждите в селскостопанския сектор, по-конкретно в някои държави членки, в които е налице недостиг на водни ресурси. Операторите на съоръжения за рециклиране и крайните потребители следва да си сътрудничат, за да гарантират, че качеството на рециклираната вода, произвеждано в съответствие с минималните изисквания, установени в настоящия регламент, съответства на нуждите на крайните потребители относно категориите култури. В случаите, когато класовите качество на рециклираната вода, произвеждани от операторите на съоръженията за рециклиране, не са съвместими с вече наличната категория култури и използвания метод за напояване в обслужваната зона (например в колективна система за снабдяване), изискванията за качеството на водата следва да бъдат изпълнени чрез използването на някой от следващите етапи на няколко варианта за пречистване на водата поотделно или в комбинация с други варианти, невключващи пречистване на рециклираната вода, в съответствие с подхода на използване на няколко бариери.

- (22) Необходимо е да се гарантира безопасното използване на рециклирана вода, като по този начин се насърчи повторното използване на водата на равнището на Съюза и се повиши общественото доверие в тази практика. Поради това производството на и снабдяването с рециклирана вода за напояване в селското стопанство следва да се позволява само въз основа на разрешително, издадено от компетентните органи на държавите членки. За да се гарантира хармонизиран подход на равнището на Съюза, както и проследимост и прозрачност, материалноправните норми за това разрешително следва да бъдат определени на равнището на Съюза. Същевременно обаче подробностите по процедурите за издаване на разрешителни, като например компетентни органи и срокове, следва да се определят от държавите членки. Държавите членки следва да бъдат в състояние да прилагат съществуващите процедури за издаване на разрешителни, които следва да бъдат пригодени, така че да се отчетат изискванията, въведени с настоящия регламент. Държавите членки следва да гарантират, че няма конфликт на интереси при определянето на отговорната страна или страни за изготвянето на плана за управлението на риска от повторното използване на водата и на компетентния орган за издаването на разрешително за производството на и снабдяването със рециклирана вода.
- (23) Ако има необходимост от оператор по разпределение на рециклираната вода и оператор по съхранение на рециклираната вода, следва да е възможно дейността на тези оператори да бъде обвързана с издаването на разрешително. Ако са изпълнени всички изисквания за издаването на разрешително, компетентният орган в държавата членка следва да издаде разрешително, което следва да съдържа всички необходими условия и мерки, установени в плана за управление на риска.

- (24) Разпоредбите на настоящия регламент допълват изисквания на други законодателни актове на Съюза, по-специално по отношение на евентуални рискове за здравето и околната среда. Поради това, за да се осигури цялостен подход за преодоляване на евентуални рискове за здравето на хората и животните и рискове за околната среда, операторите на съоръженията за рециклиране и компетентните органи следва да вземат предвид изискванията, определени в съответните други законодателни актове на Съюза, по-специално директиви 86/278/ЕИО, 91/676/ЕИО¹⁰ и 98/83/ЕО¹¹ на Съвета, директиви 91/271/ЕИО и 2000/60/ЕО, регламенти (ЕО) № 178/2002¹², (ЕО) № 852/2004¹³, (ЕО) № 183/2005¹⁴, (ЕО) № 396/2005¹⁵ и (ЕО) № 1069/2009¹⁶ на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2006/7/ЕО¹⁷, 2006/118/ЕО¹⁸, 2008/105/ЕО¹⁹ и 2011/92/ЕС²⁰ на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 2073/2005²¹, (ЕО) № 1881/2006²² и (ЕО) № 142/2011²³ на Комисията.

-
- ¹⁰ Директива 91/676/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 г. за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници (ОВ L 375, 31.12.1991 г., стр. 1—8).
- ¹¹ Директива 98/83/ЕО на Съвета от 3 ноември 1998 г. относно качеството на водите, предназначени за консумация от човека (ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 32).
- ¹² Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейския орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).
- ¹³ Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 1).
- ¹⁴ Регламент (ЕО) № 183/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 12 януари 2005 г. за определяне на изискванията за хигиена на фуражите (ОВ L 35, 8.2.2005 г., стр. 1).
- ¹⁵ Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 23 февруари 2005 г. относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди във и върху храни или фуражи от растителен или животински произход и за изменение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 70, 16.3.2005 г., стр. 1).
- ¹⁶ Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 1).
- ¹⁷ Директива 2006/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2006 г. за управление качеството на водите за къпане и за отмяна на Директива 76/160/ЕИО (ОВ L 64, 4.3.2006 г., стр. 37).
- ¹⁸ Директива 2006/118/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за опазване на подземните води от замърсяване и влошаване на състоянието им (ОВ L 372, 27.12.2006 г., стр. 19).
- ¹⁹ Директива 2008/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за определяне на стандарти за качество на околната среда в областта на политиката за водите, за изменение и последваща отмяна на директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО, 86/280/ЕИО на Съвета и за изменение на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 84).
- ²⁰ Директива 2011/92/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда (ОВ L 26, 28.1.2012 г., стр. 1).
- ²¹ Регламент (ЕО) № 2073/2005 на Комисията от 15 ноември 2005 г. относно микробиологични критерии за храните (ОВ L 338, 22.12.2005 г., стр. 1).
- ²² Регламент (ЕО) № 1881/2006 на Комисията от 19 декември 2006 г. за определяне на максимално допустимите количества на някои замърсители в храните (ОВ L 364, 20.12.2006 г., стр. 5).
- ²³ Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията от 25 февруари 2011 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за прилагане на Директива 97/78/ЕО на Съвета по отношение на някои проби и артикули, освободени от ветеринарни проверки на границата съгласно посочената директива (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 54, 26.2.2011 г., стр. 1).

- (25) За целите на настоящия регламент следва да е възможно дейностите по пречистване и тези по рециклиране на градските отпадъчни води да се извършват на едно и също физическо място, като се използват едни и същи или различни, отделни съоръжения. Освен това следва да е възможно един и същ участник да бъде както оператор на пречиствателна станция, така и оператор на съоръжение за рециклиране.
- (26) Регламент (ЕО) 852/2004 определя общи правила за операторите на предприятия за храни и обхваща производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на храни, предназначени за консумация от човека. В него се разглежда здравословното качество на храните, като един от главните принципи, залегнали в него е, че основната отговорност за безопасността на храните се носи от оператора на предприятието за храни. Този регламент е също така обект на подробни указания, като от особено значение е Известието на Комисията относно Ръководство за справяне с микробиологичните рискове по отношение на пресните плодове и зеленчуци при първичното производство посредством добра хигиена (2017/С 163/01). Минималните изисквания за рециклираната вода, определени в настоящия регламент не препятстват операторите на предприятия за храни да постигнат качеството на водата, необходимо за да спазят Регламент 852/2004, като използват на последващ етап няколко варианта за пречистване на водата, самостоятелно или в комбинация с други варианти, невключващи пречистване.
- (27) Налице е голям потенциал за рециклирането и повторното използване на пречистени отпадъчни води. С оглед на популяризирането и насърчаването на практиката на повторно използване на водата посочването на специфични употреби в рамките на настоящия регламент не следва да възпрепятства държавите членки да разрешават използването на рециклирана вода за допълнителни цели, включително повторно използване за цели, свързани с промишлеността, благоустройството и опазването на околната среда, когато това се сметне за необходимо според националните особености и нужди, при условие че е осигурено високо равнище на защита на здравето на хората и животните и опазване на околната среда.
- (28) За да се повиши доверието в практиката на повторно използване на водата, на обществеността следва да се предоставя информация. Достъпността до ясна, всеобхватна и актуална информация относно повторното използване на водата следва да позволи повишена прозрачност и проследимост и също така би могло да бъде от особен интерес за други съответни органи, за които е от значение конкретното повторно използване на водата. За да се насърчи повторното използване на водата, държавите членки следва да гарантират, че се разработват информационни кампании и кампании за повишаване на осведомеността, адаптирани към мащаба на повторното използване на водата, с цел заинтересованите страни да бъдат информирани за ползите от повторното използване на водата, като по този начин се насърчи приемането.

- (29) Образованието и обучението на крайните потребители са от основно значение като компоненти за изпълнението и запазването на превантивните мерки. В плана за управление на риска следва да се предвидят специфични мерки за превенция на експозицията на човека, като например употреба на лични предпазни средства, миене на ръце и лична хигиена.
- (30) Целта на Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁴ е да се гарантира правото на достъп до информация за околната среда в държавите членки в съответствие с Конвенцията за достъпа до информация, участието на обществеността в процеса на вземането на решения и достъпа до правосъдие по въпроси на околната среда²⁵ (Конвенцията от Орхус). В Директива 2003/4/ЕО са определени всеобхватни задължения, свързани както с предоставянето при поискване на информация за околната среда, така и с активното разпространяване на такава информация. Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁶ обхваща обмена на пространствена информация, включително на набори от данни относно различни въпроси, свързани с околната среда. Важно е разпоредбите на настоящия регламент, отнасящи се до достъпа до информация и договореностите за обмен на данни, да допълват посочените директиви, а не да създават отделен правен режим. Поради това разпоредбите на настоящия регламент, свързани с предоставянето на информацията на обществеността и с информацията относно мониторинга на изпълнението, следва да не засягат разпоредбите на директиви 2003/4/ЕО и 2007/2/ЕО.
- (31) Минималните изисквания за безопасното повторно използване на пречистени градски отпадъчни води отразяват наличните научни познания и международно признатите стандарти и практики за повторно използване на водата и гарантират, че тази вода може да се използва безопасно за напояване за селскостопански цели, като по този начин се гарантира висока степен на защита на здравето на хората и животните и на околната среда. С оглед на резултатите от оценката на настоящия регламент или когато се налага поради новите научни достижения и техническия прогрес, Комисията би могла да проучи необходимостта от преразглеждане на минималните изисквания, посочени в приложение I, раздел 2, и когато е целесъобразно, следва да прави законодателни предложения за изменения в съответствие с Договора.

²⁴ Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно обществения достъп до информация за околната среда и за отмяна на Директива 90/313/ЕИО на Съвета (ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26).

²⁵ ОВ L 124, 17.5.2005 г., стр. 4.

²⁶ Директива 2007/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2007 г. за създаване на инфраструктура за пространствена информация в Европейската общност (INSPIRE) (ОВ L 108, 25.4.2007 г., стр. 1).

- (32) С цел адаптиране на ключовите елементи на управлението на риска към научно-техническия прогрес на Комисията следва да бъде делегирано правомощието да приема актове в съответствие с член 290 от Договора за функционирането на Европейския съюз, с които да изменя минималните изисквания и ключовите задачи за управление на риска. В допълнение към това, за да се гарантира високо ниво на защита на околната среда и здравето на хората, Комисията също така следва да бъде в състояние да приема делегирани актове за допълване на ключовите задачи за управление на риска чрез определяне на технически спецификации. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище, които да бъдат съобразени с принципите, заложи в Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г.²⁷ По-специално с цел осигуряване на равно участие при изготвянето на делегирани актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи едновременно с експертите от държавите членки, като експертите на тези две институции имат редовен достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, занимаващи се с изготвянето на делегирани актове.
- (33) С цел да се осигурят еднакви условия за изпълнението на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия да приема подробни правила по отношение на формата и представянето на информацията относно мониторинга на изпълнението на настоящия регламент, която държавите членки следва да предоставят, и по отношение на формата и представянето на информацията, свързана с общия за Съюза преглед, изготвян от Европейската агенция за околна среда. Тези правомощия следва да се упражняват в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета²⁸.
- (34) Компетентните органи следва да проверяват съответствието на рециклираната вода с условията, посочени в разрешителното. В случай на несъответствие те следва да изискват от отговорната(ите) страна(и) предприемането на необходимите мерки за осигуряване на съответствие. Снабдяването с рециклирана вода следва да бъде преустановено, когато несъответствието води до значителен риск за околната среда или човешкото здраве.

²⁷ ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

²⁸ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (35) Компетентните органи следва да си сътрудничат с други имащи отношение органи, като обменят информация, за да гарантират спазването на съответните изисквания на Съюза и националните изисквания.
- (36) Предоставените от държавите членки данни са от определящо значение за способността на Комисията да извършва наблюдение и оценка на законодателството спрямо заложените в него цели.
- (37) По силата на параграф 22 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество от 13 април 2016 г. Комисията следва да извърши оценка на настоящия регламент. Оценката следва да се основава на петте критерия за ефикасност, ефективност, важност, съгласуваност и европейска добавена стойност и следва да служи като база за оценки на въздействието на евентуални по-нататъшни действия. При оценката следва да се вземе предвид научният прогрес, по-специално по отношение на потенциалното въздействие на веществата, които пораждаат нови опасения.
- (38) Целта на настоящия регламент е, наред с другото, опазването на околната среда и здравето на хората и животните. Както Съдът на ЕС многократно е посочвал, изключването по принцип на възможността заинтересованите лица да се позовават на наложено от дадена директива задължение би било несъвместимо с обвързващия характер на директивите, предвиден в член 288, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз. Това съображение важи и за регламент, който има за цел да гарантира, че рециклираната вода е безопасна за напояване в селското стопанство.
- (39) Държавите членки следва да установят правила за санкциите, приложими към нарушенията на разпоредбите на настоящия регламент, и да осигурят тяхното изпълнение. Тези санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.
- (40) Доколкото целите на настоящия регламент, а именно опазването на здравето на хората и животните и на околната среда, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради мащаба и последиците от действието могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

- (41) Необходимо е да се предвиди достатъчно време държавите членки да създадат необходимата административна инфраструктура за прилагането на настоящия регламент и операторите да се подготвят за прилагането на новите правила.
- (42) С цел да се развива и насърчава, доколкото е възможно, повторното използване на подходящо пречистени отпадъчни води, Европейският съюз следва да подкрепя научноизследователската и развойна дейност в тази област чрез програмата „Хоризонт Европа“, за да се осигури съществено подобрене по отношение на надеждността на подходящо пречистените отпадъчни води и на сигурни методи за използване.
- (43) Директива 2000/60/ЕО предоставя на държавите членки нужната гъвкавост за включване на допълнителни мерки в приетите програми с мерки в подкрепа на усилията им да постигнат целите по отношение на качеството на водата, установени в тази директива. Неизчерпателният списък на допълнителните мерки, предвидени в приложение VI, част Б към Директива 2000/60/ЕО съдържа, наред с други мерки, и мерки за повторно използване на водата. В този контекст и в съответствие с йерархията от мерки, които държавите членки могат да обмислят във връзка с управлението на недостига на вода и сушите и в която се насърчават приоритетно мерки, обхващащи пестенето на вода, ценообразуването на водата и алтернативните решения, и се отчита съотношението между разходи и ползи, минималните изисквания за повторното използване на водата, установени в настоящия регламент, следва да се прилагат при всяко повторно използване за напояване в селското стопанство на пречистени градски отпадъчни води, произхождащи от пречиствателни станции за градски отпадъчни води, както е предвидено в член 12, параграф 1 от Директива 91/271/ЕО от 21 май 1991 г. за пречистването на градските отпадъчни води.
- (44) С настоящия регламент се цели насърчаване на устойчивото използване на водата. Във връзка с това Европейската комисия следва да се ангажира да използва програмите на Съюза, включително програмата LIFE, в подкрепа на местни инициативи, включващи повторното използване на подходящо пречистени отпадъчни води.

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет и цел

1. Настоящият регламент установява минимални изисквания по отношение на качеството и мониторинга на водата, както и разпоредби за управление на риска за целите на безопасното използване на рециклирана вода в контекста на интегрираното управление на водите.
2. Целта на настоящия регламент е да гарантира, че рециклираната вода е безопасна за напояване в селското стопанство, с което да се осигури високо ниво на защита на здравето на хората и на животните, а също и на околната среда, да се насърчи кръговата икономика и да се подпомогне адаптирането към изменението на климата, да се допринесе за целите на Директива 2000/60/ЕО, като се намери координирано решение в целия Съюз на проблема с недостига на вода и произтичащия от него натиск върху водните ресурси и по този начин се допринесе и за ефикасното функциониране на вътрешния пазар.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага във всички случаи, когато пречистени градски отпадъчни води се използват повторно в съответствие с член 12, параграф 1 от Директива 91/271/ЕО за напояване в селското стопанство, както е посочено в раздел 1 от приложение I.
2. Дадена държава членка може да реши, че не е подходящо да използва повторно водата за напояване в селското стопанство в един или повече райони на речните си басейни или в части от тях, предвид следните критерии:
 - а) географски и климатични условия на района или районите или на части от тях;
 - б) натиска върху и състоянието на другите водни ресурси, включително количественото състояние на подземните води, както е посочено в Директива 2000/60/ЕО;

- в) натиска върху и състоянието на повърхностните водни обекти, в които се заустват пречистени градски отпадъчни води;
- г) екологичните и суровинни разходи за рециклирана вода и други водни ресурси.

Това решение е надлежно обосновано въз основа на горепосочените критерии и се представя на Комисията. То се преразглежда при необходимост, по-специално като се вземат предвид прогнозите за изменението на климата и националните стратегии за адаптиране към изменението на климата, и най-малко на всеки 6 години, като се вземат предвид плановете за управление на речните басейни, изготвени съгласно Директива 2000/60/ЕО.

3. Чрез дерогация, изследователските или пилотни проекти по отношение на съоръженията за рециклиране не е необходимо да съответстват на разпоредбите на настоящия регламент, когато компетентният орган установи, че са изпълнени следните критерии:

- а) изследователският или пилотният проект няма да бъде осъществен в рамките на воден обект, използван за извличане на вода, предназначена за консумация от човека, и/или съответните санитарно-охранителни зони, определени съгласно Директива 2000/60/ЕО;
- б) изследователският или пилотният проект ще бъде подложен на подходяща форма на мониторинг.

Всяко решение, взето съгласно настоящия параграф, се ограничава до период от максимум 5 години. Всички култури, получени в резултат на изследователски или пилотен проект, освободен в съответствие с настоящия параграф, не се пускат на пазара.

4. Настоящият регламент се прилага, без да се засяга Регламент (ЕО) 852/2004, и не възпрепятства операторите на предприятия за храни да постигнат качеството на водата, което се изисква съгласно Регламент (ЕО) 852/2004, като използват на последващ етап няколко варианта за пречистване на водата, самостоятелно или в комбинация с други варианти, невключващи пречистване, и да използват други алтернативни водоизточници за напояване в селското стопанство.

Член 3

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

1. „компетентен орган (компетентни органи)“ означава орган (органи) или организация (организации), определен(а/и) от държава членка да изпълнява(т) задълженията, произтичащи от настоящия регламент във връзка с издаването на разрешително за производството на и/или снабдяването със рециклирана вода и проверката на съответствието, както и във връзка с предоставянето на дерогации за изследователски или пилотни проекти;
2. „краен потребител“ означава физическо или юридическо лице, публичен или частен субект, което използва рециклирана вода за напояване в селското стопанство;
3. „градски отпадъчни води“ означава градските отпадъчни води съгласно определението в член 2, параграф 1 от Директива 91/271/ЕИО;
4. „рециклирана вода“ означава градски отпадъчни води, които са пречистени в съответствие с установените в Директива 91/271/ЕИО изисквания и са преминали през допълнително пречистване в съоръжение за рециклиране в съответствие с приложение I, раздел 2 от настоящия регламент;
5. „съоръжение за рециклиране“ означава градска пречиствателна станция за отпадъчни води или друго съоръжение за допълнително пречистване на градски отпадъчни води в съответствие с установените в Директива 91/271/ЕИО изисквания с цел производството на вода, която е годна за някои от употребите, посочени в приложение I, раздел 1 към настоящия регламент;
6. „оператор на съоръжение за рециклиране“ означава физическо или юридическо лице, представляващо частен субект или публичен орган, което управлява или контролира съоръжение за рециклиране;
7. „опасност“ означава биологичен, химичен, физически или радиологичен агент, който би могъл да навреди на хората, животните, културите или растенията, на други живи организми в земните и водните екосистеми, на почвите или на околната среда като цяло;

8. „*риск*“ означава вероятността идентифицирани опасности да причинят вреди в рамките на определен период от време, включително тежестта на последиците;
9. „*управление на риска*“ означава системно управление, при което по последователен начин се осигурява безопасността на повторното използване на водата в рамките на специфичен контекст;
10. „*превантивна мярка*“ означава подходящо действие или дейност, които могат да се използват за предотвратяване или смекчаване на риск за здравето и за околната среда или за намаляването му до приемливо ниво.
11. „*място на определяне на съответствието*“ означава мястото, където операторът на съоръжението за рециклиране доставя рециклираната вода на следващия участник по веригата;
12. „*барьера*“ означава всяко средство, включително физическо или етап от процес или условия на използване, което намалява или предотвратява риска от инфекции у човека, като възпрепятства контакта на рециклираната вода с поглъщаната продукция и прекия контакт на лица с рециклираната вода, или друго средство, което, например, намалява концентрацията на микроорганизми в рециклираната вода или възпрепятства оцеляването им в поглъщаната продукция;
13. „*разрешително*“ означава писмено разрешение за произвеждане на и/или снабдяване със рециклирана вода за напояване в селското стопанство в съответствие с настоящия регламент, издадено от компетентния орган;
14. „*отговорна страна (отговорни страни)*“ означава страна, която има роля или осъществява дейност в системата за повторно използване на водата, включително оператора на съоръжението за рециклиране, градската пречиствателна станция за отпадъчни води, когато е различна от оператора на съоръжението за рециклиране, съответния орган или органи, различни от определения компетентен орган или органи, оператора за разпределение на рециклирана вода или оператора за съхранение на рециклирана вода;
15. „*система за повторно използване на водата*“ означава група от инфраструктурни и други технически елементи, необходими за производството на, снабдяването със и използването на рециклирана вода. Тя включва всички елементи от входа на пречиствателната станция за отпадъчни води до мястото (местата), на които рециклираната вода се използва за напояване в селското стопанство, включително инфраструктурата за разпределение и съхранение, когато е целесъобразно.

Член 4

Задължения на операторите на съоръженията за рециклиране и задължения по отношение на качеството на рециклираната вода

1. Операторите на съоръженията за рециклиране гарантират, че на мястото на определяне на съответствието рециклираната вода, предназначена за напояване в селското стопанство, както е посочено в приложение I, раздел 1, отговаря на следните изисквания:
 - а) минималните изисквания за качество на водата, определени в приложение I, раздел 2;
 - б) всякакви допълнителни условия във връзка с качеството на водата, определени от компетентния орган в съответното разрешително съгласно член 6, параграф 3, букви в) и г).

След мястото на определяне на съответствие качеството на водата престава да бъде отговорност на оператора на съоръжението за рециклиране.

2. С цел осигуряване спазването на изискванията и условията, посочени в параграф 1, операторът на съоръжението за рециклиране осъществява мониторинг на качеството на водата в съответствие със следното:
 - а) приложение I, раздел 2;
 - б) всякакви допълнителни условия във връзка с мониторинга, определени от компетентния орган в съответното разрешително съгласно член 6, параграф 3, букви в) и г).

Член 5

Управление на риска

1. За целите на производството, снабдяването и използването на рециклирана вода компетентният орган осигурява изготвянето на план за управление на риска от повторното използване на водата.
2. Планът за управление на риска от повторното използване на водата се разработва от оператора на съоръжението за рециклиране, друга отговорна страна или страни и крайните потребители, по целесъобразност. Отговорната страна или страни, които изготвят плана за управление на риска от повторното използване на водата, се консултират по целесъобразност с всички други съответни отговорни страни и крайните потребители.

3. Планът за управление на риска от повторното използване на водата се основава на всички ключови елементи на управлението на риска, посочени в приложение II, и определя отговорностите за управление на риска на оператора на съоръжението за рециклиране и други отговорни страни. Той може да обхваща една или повече системи за повторно използване на водата.
4. Планът за управление на риска от повторното използване на водата по-специално:
- а) определя всички необходими изисквания към оператора на съоръжението за рециклиране в допълнение към посочените в приложение I в съответствие с буква б) от приложение II, за допълнително смекчаване на рисковете преди мястото на определяне на съответствието;
 - б) посочва опасностите, рисковете и подходящите за тях превантивни и/или възможните корективни мерки в съответствие с приложение II, буква в);
 - в) посочва допълнителните бариери в системата за повторно използване на водата и определя всякакви допълнителни изисквания след мястото на определяне на съответствието, които са необходими, за да се гарантира безопасността на системата за повторно използване на водата, включително условията, свързани с разпределението, съхранението и използването, където е уместно, и определя страната или страните, отговорни за спазването на тези изисквания.
5. Комисията се оправомощава да приема делегирани актове за изменение на настоящия регламент в съответствие с член 13 с цел адаптиране към научно-техническия прогрес на установените в приложение II ключови елементи на управлението на риска.

Комисията също така се оправомощава да приема делегирани актове за допълване на настоящия регламент в съответствие с член 13 с цел определяне на технически спецификации за установените в приложение II ключови елементи за управление на риска.

Член 6

Задължения във връзка с разрешителните за рециклирана вода

1. Произвеждането на и снабдяването със рециклирана вода, предназначена за напояване в селското стопанство, както е посочено в приложение I, раздел 1, подлежи на издаването на разрешително.
2. Отговорната страна или страни в системата за повторно използване на водата, включително крайните потребители, когато е целесъобразно в съответствие с националното право, подават заявление за издаване на разрешителното, посочено в параграф 1, или за изменение на съществуващо разрешително до компетентния орган на държавата членка, в която работи или се планира да заработи съоръжението за рециклиране.
3. В разрешителното се определят задълженията на оператора на съоръжението за рециклиране и на всяка друга отговорна страна или страни, където е приложимо. То се основава на плана за управлението на риска от повторното използване на водата и включва, *inter alia*, следното:
 - а) клас(овете) качество на рециклираната вода и разрешеното използване в селското стопанство, за които, съгласно приложение I, има разрешително за рециклирана вода, мястото на използване, съоръжението или съоръженията за рециклиране и прогнозирания годишен обем на произвежданата рециклирана вода;
 - б) условията във връзка с минималните изисквания по отношение на качеството и мониторинга на водата, посочени в приложение I, раздел 2;
 - в) условията във връзка с допълнителни изисквания към оператора на съоръжението за рециклиране, ако има такива, посочени в плана за управлението на риска от повторното използване на водата;
 - г) всички други условия, необходими за смекчаване на всички неприемливи рискове за здравето на хората и животните, както и за околната среда, до приемливо равнище;
 - д) срока на валидност;
 - е) мястото на определяне на съответствието.

4. За целите на оценяването на заявлението компетентният орган се консултира и обменя необходимата информация с други съответни органи, по-специално с органите по въпросите на водоснабдяването и здравеопазването, ако са различни от компетентния орган и всички други страни, за които компетентният орган счита, че са от значение.
5. Компетентният орган решава без забавяне дали да издаде разрешително. Когато поради сложността на заявлението компетентният орган има нужда от повече от 12 месеца от получаването на пълното заявление, за да вземе решение, той съобщава на заявителя очакваната дата на това решение.
6. Разрешителното се преразглежда редовно и при необходимост се актуализира най-малкото в следните случаи:
 - а) съществена промяна на капацитета или при модернизиране на оборудването и при добавяне на ново оборудване или процеси;
 - б) промени в климатичните или други условия, които оказват значително въздействие върху екологичното състояние на повърхностните водни обекти.
7. Държавите членки могат да решат, че съхранението, разпределението и използването на рециклираната вода подлежат на специално разрешително с цел прилагане на допълнителните изисквания и бариери, набелязани в плана за управлението на риска от повторното използване на водата, посочен в член 5, параграф 4.

Член 7

Проверка на съответствието

1. Компетентният орган проверява съответствието на рециклираната вода с условията, посочени в разрешителното. Проверката на съответствието се извършва с всички посочени по-долу средства:
 - а) проверки на място;

- б) използване на данни от мониторинг, получени по-специално съгласно настоящия регламент;
 - в) други подходящи средства.
2. При несъответствие с условията, посочени в разрешителното, компетентният орган изисква от оператора на съоръжението за рециклиране и, ако е приложимо, от другата отговорна страна или страни да предприемат всички необходими мерки за незабавно възстановяване на съответствието и незабавно да информира засегнатите крайни ползватели.
 3. Когато несъответствието с условията, посочени в разрешителното, причинява значителен риск за околната среда или за здравето на хората или животните, операторът на съоръжението за рециклиране или друга отговорна страна или страни незабавно спират по-нататъшното снабдяване с рециклирана вода, докато компетентният орган определи, че е било възстановено съответствието, следвайки процедурите, определени в плана за управлението на риска от повторното използване на водата, в съответствие с приложение I, раздел 2, точка 2.1, буква а) (параграф 1).
 4. В случай на инцидент, който влияе на съответствието с условията на разрешителното, операторът на съоръжението за рециклиране или друга отговорна страна или страни информират незабавно компетентния орган и другите страни, които е възможно да бъдат засегнати, и съобщават на компетентния орган информацията, необходима за оценка на въздействието от този инцидент.
 5. Компетентният орган проверява редовно спазването от страна на отговорната страна или страни на мерките и задачите, посочени в плана за управление на риска от повторното използване на водата.

Член 8

Сътрудничество между държавите членки

1. Когато повторното използване на водата има трансграничен характер, държавите членки определят звена за контакт или използват наличните структури, произтичащи от международни споразумения, които по целесъобразност да си сътрудничат със звената за контакт и компетентните органи на другите държави членки. Ролята на звената за контакт или съществуващите структури е осигуряване на съдействие при поискване и координиране на комуникацията между компетентните органи. Компетентните органи обменят информация относно условията, посочени в член 6, параграф 3, преди да издадат разрешителното, със звеното за контакт в държавата членка, в която се планира да се използва рециклираната вода. По-специално звената за контакт получават и предават искания за съдействие.
2. Държавите членки отговарят на исканията за съдействие без ненужно забавяне.

Член 9

Информирание и повишаване на осведомеността

Икономииите на водни ресурси в резултат на повторното използване на водата са предмет на общи кампании за повишаване на осведомеността в държавите членки, в които рециклираната вода се използва за напояване в селското стопанство и които може да включват насърчаване на ползите от безопасното повторно използване на водата. Тези държави членки могат също така да организират информационни кампании за крайните потребители, за да се гарантира оптимално и безопасно използване на рециклираната вода, като по този начин се гарантира високо равнище на защита на здравето на хората и на животните и опазване на околната среда. Държавите членки могат да адаптират тези информационни кампании и кампаниите за повишаване на осведомеността към мащаба на повторното използване на водата.

Член 10

Информация за обществеността

1. Без да се засягат разпоредбите на директиви 2003/4/ЕО и 2007/2/ЕО, когато рециклираната вода се използва за напояване в селското стопанство, както е посочено в приложение I, раздел 1 от настоящия регламент, държавите членки гарантират, че за обществеността е достъпна адекватна и актуална информация онлайн или чрез други средства относно повторното използване на водата. Тази информация включва следното:
 - а) количеството и качеството на рециклираната вода, доставена в съответствие с настоящия регламент;
 - б) процента на доставената в съответствие с настоящия регламент рециклирана вода в държавата членка в сравнение с общия обем на пречистените градски отпадъчни води, при условие че такива данни са налични;
 - в) издадените или изменените разрешителни в съответствие с настоящия регламент, включително условията, определени от компетентните органи в съответствие с член 6, параграф 3;
 - г) резултата от проверката на съответствието, извършена в съответствие с член 7, параграф 1;
 - д) звената за контакт, определени в съответствие с член 8, параграф 1.
2. Посочената в параграф 1 информация се актуализира на всеки две години.
3. Държавите членки гарантират, че решението, взето в съответствие с член 2, параграф 2, е достъпно за обществеността онлайн или чрез други средства.

Член 11

Информация относно мониторинга на изпълнението

1. Без да се засягат разпоредбите на директиви 2003/4/ЕО и 2007/2/ЕО, когато рециклираната вода се използва за напояване в селското стопанство, както е посочено в приложение I, раздел 1 от настоящия регламент, държавите членки със съдействието на Европейската агенция за околна среда:
 - а) в срок до ... [шест години след датата на влизане в сила на настоящия регламент] създават, публикуват и впоследствие актуализират на всеки 6 години набор от данни, съдържащ информация относно резултатите от проверката на съответствието, извършена в съответствие с член 7, параграф 1, и друга информация, която трябва да бъде предоставена онлайн на обществеността в съответствие с член 10;
 - б) създават, публикуват и впоследствие ежегодно актуализират набор от данни, съдържащи информация относно случаи на несъответствие с определените в разрешителното условия и събрани в съответствие с член 7, параграф 1, а също и информация относно предприетите мерки в съответствие с член 7, параграфи 2 и 3.
2. Държавите членки гарантират, че Комисията, Европейската агенция за околна среда и Европейският център за профилактика и контрол върху заболяванията имат достъп до наборите от данни, посочени в параграф 1.
3. Въз основа на данните, посочени в параграф 1, Европейската агенция за околна среда, след като се консултира с държавите членки, изготвя, публикува и редовно или по искане на Комисията актуализира общ за Съюза преглед, който по целесъобразност включва показатели за осъществените дейности, резултатите и въздействието от настоящия регламент, карти и доклади за държавите членки.
4. Комисията може посредством актове за изпълнение да определи подробни правила по отношение на формата и представянето на информацията, която трябва да бъде предоставена в съответствие с параграф 1, както и подробни правила по отношение на формата и представянето на общия за Съюза преглед, посочен в параграф 3. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 14.

5. Комисията, в консултация с държавите членки, определя насоки в подкрепа на прилагането на практика на настоящия регламент в рамките на две години след датата на влизане в сила на настоящия регламент.

Член 12

Оценка и преглед

1. В срок до ... [8 години след датата на влизане в сила на настоящия регламент] Комисията извършва оценка на настоящия регламент. Оценката се основава най-малко на следните елементи:
- а) опита, събран при изпълнението на настоящия регламент;
 - б) наборите от данни, създадени от държавите членки в съответствие с член 11, параграф 1, и общите за Съюза прегледи, изготвени от Европейската агенция за околна среда в съответствие с член 11, параграф 3;
 - в) имащите отношение научни, аналитични и епидемиологични данни;
 - г) техническите и научните знания;
 - д) препоръките на Световната здравна организация, когато има такива, или други международни насоки или стандарти на ISO.
2. При извършването на оценката, посочена в параграф 1, Комисията обръща особено внимание на следните аспекти:
- а) минималните изисквания, установени в приложение I;
 - б) ключовите елементи на управлението на риска, установени в приложение II;
 - в) допълнителните изисквания, определени от компетентните органи в съответствие с член 6, параграф 3, букви б) и в);
 - г) въздействието от повторното използване на водата върху околната среда и здравето на хората и животните, включително въздействието на веществата, които пораждаат нови опасения.

3. Като част от оценката, посочена в параграф 1, Комисията оценява осъществимостта на:
 - а) разширяването на обхвата на настоящия регламент, така че той да включва рециклирана вода, предназначена за допълнителни специфични употреби, включително повторна употреба за промишлени цели;
 - б) разширяването на изискванията на настоящия регламент, така че той да обхване непрякото използване на пречистени отпадъчни води.
4. Въз основа на резултатите от оценката по параграф 1 или когато се налага поради новите научни и технически познания, Комисията може да проучи необходимостта от преразглеждане на минималните изисквания, посочени в приложение I, раздел 2.
5. Когато е целесъобразно Комисията прави законодателни предложения за изменения в съответствие с Договора.

Член 13

Упражняване на делегирането

1. Правомощието да приема делегирани актове се предоставя на Комисията при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 5, параграф 5, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.
3. Делегирането на правомощия, посочено в член 5, параграф 5, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. Оттеглянето поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна дата, посочена в решението. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество.
5. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и на Съвета.
6. Делегиран акт, приет съгласно член 5, параграф 5, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и на Съвета или ако преди изтичането на този срок и Европейският парламент, и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Посоченият срок може да се удължи с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 14

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден с Директива 2000/60/ЕО. Този комитет е комитет по смисъла на Регламент (ЕС) № 182/2011.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилага член 5 от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Когато комитетът не даде становище, Комисията не приема проекта на акт за изпълнение и се прилага член 5, параграф 4, трета алинея от Регламент (ЕС) № 182/2011.

Член 15

Наказания

Държавите членки установяват правила относно наказанията, приложими при нарушение на разпоредби на настоящия регламент, и вземат всички мерки, необходими за осигуряване на прилагането им. Предвидените наказания са ефективни, пропорционални и възпиращи. В срок до ... [четири години след датата на влизане в сила на настоящия регламент] държавите членки нотифицират посочените правила и мерки на Комисията, както и всички последващи изменения, които ги засягат.

Член 16

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от ... [три години след датата на влизане в сила на настоящия регламент].

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ВИДОВЕ УПОТРЕБА И МИНИМАЛНИ ИЗИСКВАНИЯ

Раздел 1. Видове употреба на рециклирана вода съгласно посоченото в член 2

Напояване в селското стопанство

Напояване в селското стопанство означава напояване на следните видове култури:

- хранителни култури, които се консумират сурови, което означава култури, предназначени за консумация от човека в суров или непреработен вид;
- преработени хранителни култури, което означава култури, предназначени за консумация от човека, но не в суров вид, а след процес на обработка (т.е. сготвени, преминали през промишлена преработка);
- нехранителни култури, което означава култури, непредназначени за консумация от човека (например пасищни култури, фуражни, влакнодайни, за декоративни цели, за семена, за производство на енергия и за тревни площи).

Без да се засяга приложимото право на Съюза в областта на околната среда и здравето, държавите членки могат да използват рециклирана вода за по-нататъшна употреба, като например повторна употреба на вода за промишлени цели, както и за благоустройствени и екологични цели.

Раздел 2. Минимални изисквания

2.1. Минимални изисквания, приложими към рециклираната вода, предназначена за напояване в селското стопанство

Класовете на качеството на рециклираната вода и допустимите видове употреба и методи за напояване за всеки клас са посочени в таблица 1. Минималните изисквания за качеството на водата са посочени в таблица 2, буква а). Минималната честота и целите за ефективност на мониторинга на рециклираната вода са посочени в таблица 3, буква б) (редовен мониторинг) и в таблица 4 (мониторинг за валидиране).

Категориите култури се напояват с рециклирана вода от съответния минимален клас на качеството на рециклираната вода, съгласно посоченото в Таблица 1 по-долу, освен ако се прилагат подходящи допълнителни бариери, посочени в член 5, параграф 4, буква в), в резултат на което се постигат изискванията за качество, посочени в Таблица 2. Тези допълнителни бариери могат да се основават на индикативен списък от превантивни мерки, посочени в точка 7 от приложение II, или на всички други равностойни национални или международни стандарти, например стандарта ISO 16075-2.

Таблица 1 Класове на качеството на рециклираната вода, допустима за употреба в селското стопанство, и методи за напояване

Минимален клас на качеството на рециклираната вода	Категория култура*	Метод за напояване
А	Всички хранителни култури, включително кореноплодни култури, които се консумират сурови, и хранителни култури, при които годната за консумация част влиза в пряк контакт с рециклираната вода	Всички методи за напояване
Б	Хранителни култури, които се консумират сурови и при които годната за консумация част е над земята и не влиза в пряк контакт с рециклираната вода, преработени хранителни култури и нехранителни култури, включително култури за хранене на животни, отглеждани за производство на мляко или месо	Всички методи за напояване
В	Хранителни култури, които се консумират сурови и при които годната за консумация част е над земята и не влиза в пряк контакт с рециклираната вода, преработени хранителни култури и нехранителни култури, включително култури за хранене на животни, отглеждани за производство на мляко или месо	Капково напояване** или друг метод за напояване, при който няма пряк контакт с годната за консумация част на хранителната култура
Г	Индустриални, енергийни и семенни култури	Всички методи за напояване***

(*) Ако един и същи вид напоявана култура попада в повече от една категория от таблица 1, се прилагат изискванията на най-строгата категория.

(**) Капковото напояване (наричано също така микрооросяване) е система за микронапояване, която е в състояние да отвежда водни капки или тънки струйки до растенията, като водата капе върху почвата или директно под повърхността много бавно (2—20 литра на час) от система с пластмасови тръби с малък диаметър с поставени изводи, които се наричат капкообразуватели или дюзи.

(***) В случаите на напоителни методи, които имитират дъжд, следва да се обърне специално внимание на опазването на здравето на работниците или намиращите се в близост лица. За тази цел следва да се прилагат подходящи превантивни мерки.

а) Минимални изисквания за качеството на водата

Таблица 2 Изисквания за качеството на рециклираната вода за напояване в селското стопанство

Клас на качеството на рециклираната вода	Индикативна технологична цел	Изисквания за качество				Друго
		<i>E. coli</i> (брой/ 100 ml)	БПК ₅ (mg/l)	TSS (mg/l)	Мътност (NTU)	
А	Вторично пречистване, филтруване и дезинфекция	≤10	≤10	≤10	≤5	<i>Legionella</i> spp.: <1 000 cfu/l, когато съществува риск от аерозолизация
Б	Вторично пречистване и дезинфекция	≤100	Съгласно Директива 91/271/ЕИО на Съвета ¹ (Приложения I, таблица 1)	Съгласно Директива 91/271/ЕИО	–	Чревни нематоди (яйца на хелминти): ≤ 1 яйце/l за напояване на пасищни или фуражни култури
В	Вторично пречистване и дезинфекция	≤1 000			–	
Г	Вторично пречистване и дезинфекция	≤10 000	¹ Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 г. за пречистването на градските отпадъчни води (ОВ L 135, 30.5.1991 г., стр. 40).	(Приложения I, таблица 1)	–	

Рециклираната вода ще се счита за отговаряща на изискванията, посочени в таблица 2, ако измерванията изпълняват всички следни критерии:

- Посочените стойности за *E. coli*, *Legionella spp* и чревни нематоди са спазени в 90 % или повече от пробите. Нито една от стойностите в пробите не може да надхвърля максималното отклонение с 1 логаритмична единица от посочената стойност за *E. coli* и *Legionella* и 100 % от посочената стойност за чревни нематоди.
- Посочените стойности за БПК₅ (биологична потребност от кислород), TSS (общо суспендирани вещества) и мътност в клас А са спазени в 90% или повече от пробите. Нито една от стойностите в пробите не може да надхвърля максималното отклонение от 100 % от посочената стойност.

б) Минимални изисквания за мониторинг

Операторите на съоръжения за рециклиране извършват редовен мониторинг, за да проверят дали рециклираната вода отговаря на минималните изисквания за качеството на водата, посочени в буква а). Редовният мониторинг е включен в процедурите за проверка на системата за повторно използване на водата.

Пробите, които се използват за проверка на съответствието с микробиологичните параметри на мястото на установяване на съответствието се вземат в съответствие със стандарт EN ISO 19458 или с други национални или международни стандарти, които гарантират еквивалентно качество.

Таблица 3 Минимална честота на редовния мониторинг на рециклираната вода за напояване в селското стопанство

Клас на качеството на рециклираната вода	<i>E. coli</i>	БПК ₅	TSS	Мътност	<i>Legionella spp.:</i> (когато е приложимо)	Чревни нематоди (когато е приложимо)
А	Веднъж седмично	Веднъж седмично	Веднъж седмично	Непрекъснато	Два пъти месечно	Два пъти месечно или с честота, определена от оператора на съоръжението за рециклиране, в съответствие с броя яйца в отпадъчните води, постъпващи в съоръжението за рециклиране
Б	Веднъж седмично	Съгласно Директива 91/271/ЕИО (Приложение I, раздел Г)	Съгласно Директива 91/271/ЕИО (Приложение I, раздел Г)	–		
В	Два пъти месечно			–		
Г	Два пъти месечно			–		

Трябва да се извършва мониторинг за валидиране преди въвеждането в експлоатация на дадено ново съоръжение за рециклиране.

Съоръженията за рециклиране, които вече функционират и които изпълняват изискванията за качеството на рециклираната вода, изложени в приложение I, таблица 2, към датата на влизане в сила на настоящия регламент, са освободени от това задължение за мониторинг за валидиране.

Трябва да се извършва мониторинг за валидиране във всички случаи при модернизиране на оборудването и при добавянето на ново оборудване или процеси.

Извършва се мониторинг за валидиране за класа, за който се прилагат най-строгите изисквания за качеството на рециклираната вода — клас А, за да се оцени дали се спазват целите за ефективност (намаление в \log_{10}). Мониторингът за валидиране включва мониторинг на индикаторните микроорганизми, свързани с всяка група патогенни организми (бактерии, вируси и протозои). Подбраните индикаторни микроорганизми са *E. coli* за патогенни бактерии, F-специфични колифаги, соматични колифаги или колифаги за патогенни вируси, както и спори на *Clostridium perfringens* или спорообразуващи сулфат-редуциращи бактерии за протозои. Целите за ефективност (намаление в \log_{10}) по отношение на мониторинга за валидиране на подбраните индикаторни микроорганизми са посочени в таблица 4 и са изпълнени на мястото на определяне на съответствието, като се вземат предвид концентрациите в непреработените отпадъчни води, постъпващи в пречиствателната станция за градски отпадъчни води. Най-малко 90% от пробите за валидиране достигат или надвишават целите за ефективност.

Ако даден биологичен индикатор не е наличен в такова количество в непреработените отпадъчни води, че да достигне намалението, изразено в \log_{10} , отсъствието на този биологичен индикатор в рециклираната вода означава, че изискванията за валидиране са спазени. Съответствието с целите за ефективност може да бъде установено чрез аналитичен контрол посредством добавяне на ефективността, отредена на всеки отделен етап от пречистването въз основа на научни доказателства за стандартни утвърдени процеси, като например публикувани данни от доклади за изпитване, проучвания на конкретни казуси и др., или изпитано в лаборатория при контролирани условия за новаторските методи за пречистване.

Таблица 4 Мониторинг за валидиране на рециклирана вода за напояване в селското стопанство

Клас на качеството на рециклираната вода	Индикаторни микроорганизми(*)	Цели за ефективност на веригата на пречистване (намаляване в log ₁₀)
А	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Общо количество колифаги/F-специфични колифаги/ соматични колифаги/колифаги(**)	≥ 6,0
	Спори на <i>Clostridium perfringens</i> /спорообразуващи сулфат-редуциращи бактерии(***)	≥ 4,0 (в случай на спори на <i>Clostridium perfringens</i>) ≥ 5,0 (в случай на спорообразуващи сулфат-редуциращи бактерии)

(*) Референтните патогенни организми *Campylobacter*, *Rotavirus* и *Cryptosporidium* могат също така да бъдат използвани за целите на мониторинга за валидиране вместо предложените индикаторни микроорганизми. В такъв случай следва да се прилагат следните цели за ефективност на намаляването, изразено в log₁₀: *Campylobacter* (≥ 5.0), *Rotavirus* (≥ 6.0) и *Cryptosporidium* (≥ 5.0).

(**) Общото количество колифаги е избрано като най-подходящият показател за вируси. Ако обаче анализът на общото количество колифаги не е осъществим, трябва да се анализира поне един вид колифаги (F-специфични или соматични колифаги).

(***) Спорите на *Clostridium perfringens* са избрани като най-подходящият показател за протозои. Същевременно спорообразуващите сулфат-редуциращи бактерии са възможна алтернатива, ако концентрацията на спори на *Clostridium perfringens* не позволява валидиране на исканото отстраняване в log₁₀.

Методите на анализ за целите на мониторинга се валидират и документират в съответствие с EN ISO/IEC-17025 или други национални или международни стандарти, които осигуряват равностойно качество.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

а) Ключови елементи на управлението на рисковете

Управлението на риска обхваща идентифицирането и управлението на рисковете по проактивен начин, така че да се гарантира безопасното използване и управлението на рециклираната вода, както и отсъствието на рискове за здравето на хората и животните и за околната среда. За тази цел всеки план за управлението на риска от повторното използване на водата се изготвя въз основа на следните елементи:

1. Описание на цялата система за повторно използване на водата – от постъпването на отпадъчните води в пречиствателната станция за градски отпадъчни води до точката на използване, включително източниците на отпадъчни води, етапите и технологиите на пречистване в съоръжението за рециклиране, инфраструктурата за снабдяване, разпределение и съхранение, предвидената употреба, мястото и периода на използване (например временна или *ad hoc* употреба), методите за напояване, вида на културата, други водоизточници, ако е предвидено смесване, и количествата рециклирана вода, които ще се доставят.
2. Идентифициране на страните, участващи в системата за повторно използване на водата, и определяне на отговорностите им. Ролите и отговорностите на всички засегнати страни са ясно дефинирани и разпределени.
3. Определяне на потенциалните опасности, по-специално наличието на замърсители и патогенни организми, и на потенциала за настъпването на опасни събития, като например нарушаване на пречистването, непредвидени течове или замърсяване в описаната система за повторно използване на водата.
4. Определяне на местата и популациите, изложени на риск и на пътищата на експозиция на идентифицираните потенциални опасности, като се вземат предвид специфични фактори на околната среда като местните хидрогеоложки условия, топография, видове почви и екология, както и фактори, свързани с видовете култури и земеделските и напоителните практики. Трябва да бъдат отчетени и възможните необратими или дълготрайни отрицателни въздействия върху околната среда и здравето от дейностите по рециклиране на водата, и подкрепени от научни доказателства.

5. Оценка на рисковете за околната среда и рисковете за здравето на хората и животните, която обхваща естеството на идентифицираните потенциални опасности, продължителността на предвидените видове употреба, идентифицираните места и популации, изложени на риск от експозиция на тези опасности, и тежестта на възможните последици от опасностите предвид принципа на предпазливост, както и цялото съответно законодателство на Съюза и национално законодателство, документи с насоки и минимални изисквания във връзка с храните, фуражите и безопасността на работниците. Оценката на риска може да се основава на преглед на наличните научни изследвания и данни.

Оценката на риска се състои от следните елементи:

- а) оценка на рисковете за околната среда, която включва всички следни действия:
- i) потвърждение на естеството на опасностите, включително, когато е целесъобразно, прогнозната им недействаща доза;
 - ii) оценка на потенциалния диапазон на експозицията;
 - iii) характеризиране на риска.
- б) оценка на рисковете за здравето на хората и животните, която включва всички следни действия:
- i) потвърждаване на естеството на опасностите, включително, когато е целесъобразно, зависимостта „доза—ефект“;
 - ii) оценка на потенциалния диапазон на дозата или експозицията;
 - iii) характеризиране на риска.

Управлението на риска може да се извършва посредством качествена или полуколичествена оценка на риска. Количествената оценка на риска ще се използва, когато има достатъчно подкрепящи данни или в проекти с потенциално висок риск за околната среда или общественото здраве.

Като минимум в оценката на риска се отчитат следните изисквания и задължения:

- а) изискването за намаляване и предотвратяване на замърсяването на водите с нитрати в съответствие с Директива 91/676/ЕИО на Съвета²⁹;
- б) задължението защитените територии за питейна вода да отговарят на изискванията на Директива 98/83/ЕО на Съвета³⁰;
- в) изискването за изпълнение на екологичните цели, определени в Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³¹;
- г) изискването за предотвратяване на замърсяването на подземните води в съответствие с Директива 2006/118/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³²;
- д) изискването за спазване на стандартите за качество на околната среда за приоритетни вещества и някои други замърсители, определени в Директива 2008/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³³;
- е) изискването за спазване на екологичните качествени стандарти за замърсители от национално значение (т.е. специфични замърсители на речните басейни), определени в Директива 2000/60/ЕО;

²⁹ Директива 91/676/ЕИО на Съвета от 12 декември 1991 г. за опазване на водите от замърсяване с нитрати от селскостопански източници (ОВ L 375, 31.12.1991 г., стр. 1—8).

³⁰ Директива 98/83/ЕО на Съвета от 3 ноември 1998 г. относно качеството на водите, предназначени за консумация от човека (ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 32).

³¹ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1).

³² Директива 2006/118/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за опазване на подземните води от замърсяване и влошаване на състоянието им (ОВ L 372, 27.12.2006 г., стр. 19).

³³ Директива 2008/105/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за определяне на стандарти за качество на околната среда в областта на политиката за водите, за изменение и последваща отмяна на директиви 82/176/ЕИО, 83/513/ЕИО, 84/156/ЕИО, 84/491/ЕИО, 86/280/ЕИО на Съвета и за изменение на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 84).

- ж) изискването за спазване на стандартите за качество на водите за къпане, определени в Директива 2006/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³⁴;
- з) изискванията за опазване на околната среда, и по-специално на почвата, при използване на утайки от отпадъчни води в земеделието в съответствие с Директива 86/278/ЕИО на Съвета³⁵;
- и) изискванията относно хигиената на храните, определени в Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския регламент и на Съвета³⁶, и насоките, съдържащи се в Известието на Комисията относно Ръководство за справяне с микробиологичните рискове по отношение на пресните плодове и зеленчуци при първичното производство посредством добра хигиена;
- й) изискванията за хигиена на фуражите, определени в Регламент (ЕО) № 183/2005 на Европейския парламент и на Съвета³⁷;
- к) изискването за спазване на съответните микробиологични критерии, посочени в Регламент (ЕО) № 2073/2005 на Комисията³⁸;
- л) изискванията относно максимално допустимите количества на някои замърсители в храните, посочени в Регламент (ЕО) № 1881/2006 на Комисията³⁹;

³⁴ Директива 2006/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2006 г. за управление качеството на водите за къпане и за отмяна на Директива 76/160/ЕИО (ОВ L 64, 4.3.2006 г., стр. 37).

³⁵ Директива 86/278/ЕИО на Съвета от 12 юни 1986 г. за опазване на околната среда, и по-специално на почвата, при използване на утайки от отпадъчни води в земеделието (ОВ L 181, 4.7.1986 г., стр. 6).

³⁶ Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 1).

³⁷ Регламент (ЕО) № 183/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 12 януари 2005 г. за определяне на изискванията за хигиена на фуражите (ОВ L 35, 8.2.2005 г., стр. 1).

³⁸ Регламент (ЕО) № 2073/2005 на Комисията от 15 ноември 2005 г. относно микробиологични критерии за храните (ОВ L 338, 22.12.2005 г., стр. 1).

³⁹ Регламент (ЕО) № 1881/2006 на Комисията от 19 декември 2006 г. за определяне на максимално допустимите количества на някои замърсители в храните (ОВ L 364, 20.12.2006 г., стр. 5).

- м) изискванията относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди във и върху храни или фуражи, посочени в Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета⁴⁰;
- н) изискванията относно здравето на животните, посочени в Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета⁴¹ и в Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията⁴².

б) Условия във връзка с допълнителните изисквания

6. Отчитане на изискванията за качеството и мониторинга на водата, които са допълнителни и/или по-строги от посочените в приложение I, когато е необходимо и целесъобразно да се гарантира подходяща закрила на околната среда, здравето на хората и животните, по-специално когато има недвусмислени научни доказателства, че рисковете произтичат от рециклираната вода, а не от други източници.

В зависимост от резултата от оценката на риска, посочена в точка 5, такива допълнителни изисквания може по-специално да се отнасят до:

- а) тежки метали;
- б) пестициди;

⁴⁰ Регламент (ЕО) № 396/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 23 февруари 2005 г. относно максимално допустимите граници на остатъчни вещества от пестициди във и върху храни или фуражи от растителен или животински произход и за изменение на Директива 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 70, 16.3.2005 г., стр. 1).

⁴¹ Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (Регламент за страничните животински продукти) (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 1).

⁴² Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията от 25 февруари 2011 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за прилагане на Директива 97/78/ЕО на Съвета по отношение на някои проби и артикули, освободени от ветеринарни проверки на границата съгласно посочената директива (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 54, 26.2.2011 г., стр. 1).

- в) странични продукти от дезинфекция;
 - г) лекарствени продукти;
 - д) други вещества, които пораждаат нови опасения, включително микрозамърсители и микропластмаси;
 - е) антимикробна резистентност.
- в) Превантивни мерки
7. Определяне на превантивните мерки, които вече са въведени или следва да бъдат предприети с цел ограничаване на рисковете, така че всички идентифицирани рискове да могат да се управляват по подходящ начин. Следва да се обърне специално внимание на водните обекти, използвани за извличане на вода, предназначена за консумация от човека, и на съответните санитарно-охранителни зони.

Такива превантивни мерки може да включват:

- а) контрол на достъпа;
- б) допълнителни мерки за дезинфекция или отстраняване на замърсители;
- в) специфични технологии за напояване, с които се намалява рискът от образуване на аерозоли (например капково напояване);
- г) специфични изисквания за напояване чрез дъждуване (например максимална скорост на вятъра, разстояния между пръскачките и чувствителните зони);
- д) специфични изисквания за земеделските площи (например наклон, насищане с вода на площта, карстови зони);
- е) подпомагане на унищожаването на патогенните организми преди прибиране на реколтата;

- ж) установяване на минимални безопасни отстояния (например от повърхностни води, включително водоизточници за добитък, или дейности като аквакултура, рибовъдство, аквакултури с черупкови организми, плуване и други водни дейности);
- з) сигнализация в напоителните площадки, указваща, че се използва рециклирана вода и че тя не е годна за пиене.

Конкретните превантивни мерки, които могат да бъдат приложени, са определени в таблица 1.

Таблица 1: Конкретни превантивни мерки

Клас на качеството на рециклираната вода	Конкретни превантивни мерки
А	<ul style="list-style-type: none"> - Свинете не трябва да се хранят с фураж, напояван с рециклирана вода, освен ако са налице достатъчно данни, че рисковете в конкретния случай могат да се управляват.
Б	<ul style="list-style-type: none"> - Забрана за събиране на напоявана продукция, докато е още мокра, или на паднала на земята продукция. - Недопускане на дойни млекодайни крави на пасището до изсъхването му. - Фуражът трябва да бъде изсушен или силажиран преди опаковането му. - Свинете не трябва да се хранят с фураж, напояван с рециклирана вода, освен ако са налице достатъчно данни, че рисковете в конкретния случай могат да се управляват. <p>1.</p>
В	<ul style="list-style-type: none"> - Забрана за събиране на напоявана продукция, докато е още мокра, или на паднала на земята продукция. - Недопускане на пасищни животни на пасището в продължение на пет дни след последното напояване. - Фуражът трябва да бъде изсушен или силажиран преди опаковането му. - Свинете не трябва да се хранят с фураж, напояван с рециклирана вода, освен ако са налице достатъчно данни, че рисковете в конкретния случай могат да се управляват. <p>2.</p>
Г	<ul style="list-style-type: none"> - Забрана за събиране на напоявана продукция, докато е още мокра, или на паднала на земята продукция.

8. Подходящи системи и процедури за контрол на качеството, включително мониторинг на рециклираната вода по съответните параметри, както и подходящи програми за поддръжка на оборудването.

Препоръчва се операторът на съоръжението за рециклиране да установи и поддържа система за управление на качеството, сертифицирана по ISO 9001 или равностоен стандарт.

9. Системи за мониторинг на околната среда, с цел да се осигури предоставянето на обратна информация от мониторинга, както и че всички процеси и процедури се валидират и документират по подходящ начин.

10. Подходяща система за управление на инциденти и извънредни ситуации, включително процедури за информиране на всички съответни страни по подходящ начин за такива събития и редовно актуализиране на плана за спешно реагиране.

Държавите членки биха могли да използват наличните международни насоки и стандарти като ISO 20426:2018 – „Насоки за оценка и управление на риска за здравето за повторното използване на непитейна вода“, ISO 16075:2015 – „Насоки за използване на пречистени отпадъчни води за проекти за напояване“ или други еквивалентни на тях международни стандарти или насоките на СЗО⁴³ като инструменти за систематична идентификация на опасности и оценка и управление на рисковете посредством подход, основан на приоритетите, прилаган към цялата верига (от пречистването на градски отпадъчни води за повторно използване до разпределението и използването им за напояване в селското стопанство и контролиране на последиците) и към оценките на специфичните рискове на място.

11. Да се осигури създаването на механизми за координация между различните участници, така че да се гарантира безопасното производство и използване на рециклирана вода.

⁴³ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/
https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/ssp-manual/en/